

РЕШЕНИЕ

№ 5662

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 28.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2641** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК.

Образувано е по искова молба Б. С. Б., чрез адв. Д., срещу Администрацията на Министерски съвет на РБългария, с която се претендира заплащане на сумата от 500лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени от него вследствие на незаконосъобразно бездействие на ответника да изпълни влязло в сила решение по адм. дело № 10485/2017г. на АССГ за периода 24.10.2019г. – 07.07.2020г., които вреди представляват направените плащания за адвокатска защита в производствата по адм.д.№ 6370/2020г. и кас.адм.д.№ 1644/2021г. по описа на АССГ, ведно със законната лихва върху присъдената сума, считано от датата на предявяване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендират се разноси в настоящето производство, за което е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Администрацията на Министерски съвет, редовно призован не изпраща представител. С отговор от 28.04.2022г. оспорва исковата молба като неоснователна и моли съда да се произнесе с решени, с което да я отхвърли. Претендира разноси.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на исковата претенция.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

С решение № 7177/29.11.2017 г., постановено по адм.дело № 10485/2017 г. на АССГ, е обявена нищожността на точка 7 от Протокол № 2 от 06.07.2017 г. на Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски

съвет, с която на Б. С. Б. от [населено място] е потвърдена предходно определена оценка по цитирани в акта две решения на Комисията и преписката е върната на органа за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на съда. С протоколно решение от 29.01.2018 г. така постановеното решение е допълнено като органът е задължен да изпълни решението в 40-дневен срок от връчване на съобщението. Решението е влязло в сила на 01.03.2018 г. Видно от мотивите на съда, на Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет са дадени указания да изпълни детайлните указания от мотивите на решението по адм.дело № 350/2013 г. на Административен съд Перник, което включва и преценка на последващо определената оценка, респ. мотиви в тази насока.

По искане с правно основание чл. 304, ал. 1 АПК, е било образувано адм. д. № 10407/2018 г по описа на АССГ, Първо отделение, 3 състав, срещу председателя на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет за неизпълнение на влязлото в сила съдебно решение № 7177 от 29.11.2017 г., постановено от АССГ, Второ отделение, 48 състав по адм. дело № 10485 по описа на АССГ за 2017 г. С Разпореждане № 174 от 08.01.2019 г. съдът е уважил искането и е наложил на председателя на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет глоба в размер на 200 лева за неизпълнение на посоченото влязло в сила съдебно решение.

Разпореждане № 174 от 08.01.2019 г. постановено по адм. д. № 10407/2018 г. на АССГ е обжалвано пред тричленен състав на АССГ, който с решение № 4904 от 12.07.2019 г. постановено по адм. д. № 2425/2019 г. на АССГ, I касационен състав е оставил в сила разпореждане № 174/08.01.2019 г., постановено от АССГ, Първо отделение, 3 състав, по дело № 10407/2018 г.

С искане вх. № 31901 от 23.10.2019 г., по описа на Административен съд София – град (АССГ), Б. С. Б. поиска да бъде наложена глоба председателя на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет за повторно неизпълнение на влязло в сила решение № 7177/29.11.2017 г., постановено по адм. дело № 10485/2017 г. по описа на АССГ, Второ отделение, 48 състав.

С Разпореждане № 10005 от 20.12.2019 г. поправено с разпореждане №393/15.01.2020г. по адм. д. № 12077/2019 г., АССГ е осъдил председателя на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет на глоба в размер на 11 500 (единадесет хиляди и петстотин) лева за повторно неизпълнение на съдебно решение № 7177 от 29.11.2017 г., постановено от Административен съд София - град, Второ отделение, 48 състав, по адм. д. № 10485 по описа за 2017 г., влязло в сила, за периода 12.07.2019 г. – 23.10.2019 г., която да внесе по сметката на Административен съд София- град.

По искане на Б. Б. е постановено Разпореждане № 9010 от 04.12.2020 г. по административно дело № 6370/2020г. на АССГ, трето отделение, 17-и състав, с което на Председателя на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет на основание чл. 306, ал.2 от АПК във вр. чл. 304 от АПК е наложена глоба в размер 18 500 лева за повторно неизпълнение на влязло в сила съдебно решение №7177 от 29.11.2017г., постановено от АССГ, второ отделение, 48-и състав, по административно дело № 10485 по описа за 2017г. за периода от 24.10.2019г. до 07.07.2020г., която да внесе по сметката на Административен съд София- град. С Решение № 4566/08.07.2021г., постановено по 1644/2021г. на АССГ,

VII-ти касационен състав, разпореждането е оставено в сила. В хода на двете производства ищецът е направил разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500л.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Съгласно чл. 203, ал. 1 от Глава единадесета на АПК, исковите за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава. Съгласно чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. Според разпоредбата на чл.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковите се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; вреда - имуществена или неимуществена; пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под "пряка и непосредствена" - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

По първата изискуема предпоставка.

По делото безспорно се установи че се претендира незаконосъобразно бездействие на администрацията по повод изпълнение на съдебно решение. Безспорно е, че последното е установено съдебно с разпореждане по административно дело 6370/2020г. на Заместник председателя на АССГ, оставено в сила от тричленен състав по адм.д. № 1644/2021г. на АССГ. Следователно, налице е първата предпоставка по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – установяване на незаконосъобразно бездействие от страна на Комисията

Налице е и втората предпоставка, а именно настъпването имуществени вреди. От доказателствата по делото е видно, че в производството по АД по чл. 304 от АПК, иницирано по молба на ищеца, същият се е ползвал адвокатска защита, осъществена от адв.Д., за което е представен договор за правна защита и съдействие. Същият е страна в производството, като е определен като „молител“ в разпореждането, с което е приключило делото. Разноските по заплащането на адвокатското възнаграждение са посочени в самия договор, като няма спор, че същите са поискани за възстановяване, но не са присъдени с разпореждането, поради предвидена такава възможност по реда на чл. 304 от АПК. Съгласно т.1 от ТР № 6/2013г. по т.д. № 6/2014г. на ОСГТК на ВКС, вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка, като доказателствената тежест за направените вреди - разходи, претендирани в производството тежи върху ищеца, който в случая доказва.

Налице е и третата предпоставка на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, а именно – причинна връзка

между направените вреди и установеното поведение на администрацията.

Производството по чл. 304 от АПК има за страни съответният председател или овластено лице от съда и органа, чието неизпълнение на съдебно решение е предмет на проверка, както и че целта на производството е евентуално санкциониране на органа при установяване на неизпълнение, като последното не представлява изпълнително производство с крайна цел – привеждане в изпълнение на неизпълненото съдебно решение, за което жалбоподателят разполага с възможност съобразно изпълнителното производство, предписано от АПК, съобразно вида на дължимото изпълнение.

В случая обаче, в преценката на лицето, което има интерес от изпълнението е да избере производство. Като е сезирал съда с искане по чл. 304 от АПК и такова е образувано и водено, както и приключило с установяване на незаконосъобразно бездействие, лицето има право да бъде репарирано за направените от него разходи в това производство. При липса на друг ред за това, съдът приема, че следва да приложи по аналогия приетото в т. 1 от ТП2/2015г. по т.д.№2/2014г. на ГК от ВКС и ВАС и ТР№1/2017г. по т.д. 2/2016г. на ВАС.

Въз основа на горното, настоящата инстанция намира исковата претенция за основателна и доказана, поради което същата следва да се уважи.

Съгласно чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса, като съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, съразмерно с уважената част от иска. В случая, от ищеца са направени разноски за заплатено адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 600лв.и 10лв. Държавна такса, което се доказва от приложения по делото списък по чл.80 от ГПК.

По изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 28-ми състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет да заплати в полза на Б. С. Б. сумата от 500 лева, ведно със законната лихва върху сумата от предявяването на иска до момента на изплащането ѝ.

ОСЪЖДА Администрацията на Министерски съвет да заплати в полза на Б. С. Б. сумата от 6100 лева, представляващи разноски за настоящото производство.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Преписи от Решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: